R5670

“Light Afflictions” Here - “Glory to Follow”

“இங்கே இலேசான உபத்திரவம்” - “பின்வரும் மகிமைகள்”

“நாங்கள் எப்பக்கத்திலும் நெருக்கப்பட்டும் ஒடுங்கிப் போகிறதில்லை; கலக்கமடைந்தும் மனமுறிவடைகிறதில்லை. துன்பப்படுத்தப்பட்டும் கைவிடப்படுகிறதில்லை; கீழே தள்ளப்பட்டும் மடிந்து போகிறதில்லை. கர்த்தராகிய இயேசுவினுடைய ஜீவனும் எங்கள் சரீரத்திலே விளங்கும்படிக்கு, இயேசுவின மரணத்தை எப்பொழுதும் எங்கள் சரீரத்தில் சுமந்து திரிகிறோம்.”

2 கொரி 4:8-10

அப்போஸ்தலர் பவுல் இங்கே கொரிந்து சபைக்கு எழுதுகிறார். இன்னும் விசாலமான அர்த்தத்தில் அவர் சுவிசேஷயுக முழு சபைக்கும் எழுதுகிறார். அவர் தன்னுடைய மற்றும் தன்னோடு சுவிசேஷ ஊழியத்தில்

ஈடுபட்டிருந்தவர்களுடைய அனுபவங்களை தெளிவாக ஓரளவுக்கு விவரிக்கிறார், இடம் விட்டு இடம் அவர் பிரயாணம் செய்தார்; ஆனால் இப்பொழுது நமது சகோதரர்கள் செய்கிற பிரயாண ஊழியம் போல அல்ல. ஏனெனில் அவர் சில சமயங்களில் ஒரே பட்டணத்தில் ஒரு முழு வருடம் அல்லது ஒரு வருடத்திற்கு மேலாக கூட கழித்தார். எனினும் அவர் பிரயாணியாக, ஆண்டவருடைய மற்ற ஊழியர்கள் சென்றிராத இடங்களுக்கு செல்பவராக, யூதர்களுக்கும் சத்தியத்தை கேட்க ஆவல் உள்ளவர்களாக இருக்கிறவர்கள் இடத்திற்கும் செல்லக்கூடியராக இருந்தார். இந்த பிரயாணங்களில் சில உதவிக்காரர்களையும் தன்னுடன் அழைத்துச் சென்றார், ஆகையால் தலைப்பு வசனத்தில் கூறப்பட்டுள்ள வார்த்தைகள் அப்போஸ்தலரை மாத்திரமல்ல (ஏனெனில் அவரது குழுவில் அவர் மட்டும்தான் அப்போஸ்தலர்) அவரோடு இருந்த மற்றவர்களையும் குறிப்பிடுகிறது என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். மேலும் இந்த நிரூபம், ஆவியினால் ஏவப்பட்டு எழுதப்பட்டவைகள் எல்லாம் கர்த்தரால் திட்டமிடப்பட்டு கிறிஸ்தவ யுக முழுவதிலும் உள்ள அனைத்து பரிசுத்தவான்களின் பயன்பாட்டுக்கென்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அப்போஸ்தலருடைய உதவிக்காரர்கள் எல்லாம், கர்த்தரின் பொதுவான ஊழியர்களாகவும், அவரவர்களுக்கு உரிய ஒரு ஊழியத்தை செய்கிறவர்களாகவும் இருந்தார்கள். கர்த்தருடைய ஊழியத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற அனைத்து ஊழியக்காரர்களுக்கும் இது எழுதப்பட்டதாக காணப்படுகிறது. இந்த நிரூபத்தில், செய்யப்படுகிற ஊழியத்தில் வித்தியாசங்கள் உண்டு என்று குறிப்பிடுகிறார், "சிறுக விதைக்கிறவன் சிறுக அறுப்பான், பெருக விதைக்கிறவன் பெருக அறுப்பான்." மேலும் கிறிஸ்துவின் சரீரத்தின் பல்வேறு அங்கத்தினர்களின் அனுபவங்கள் வெவ்வேறு விதமாக இருக்கிறது. அவர்களில் சிலர் துன்பப்படுவதே நோக்கமாகவும் மற்றவர்கள் அப்படி துன்பப்படுகிறவர்களோடு கூட அவர்களது துன்பத்தில் பங்கு பெறுகிறவர்களாவும் இருந்தார்கள் என்று பவுல் கூறுகிறார். அப்படிப்பட்ட ஒரு சம்பந்தம் இருந்து, துயரப்படுகிறவர்களோடு ஐக்கியத்தில் இருப்பதை கர்த்தர் அங்கீகரித்து, மெச்சுகிறார்.

பரிசுத்த பவுல் எபிரேயருக்கு எழதின நிரூபத்தில் கூட (10:32–34) இதே கருத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறார், தேவனுடைய ஊழியத்தில் மிகவும் உற்சாகத்துடன் ஈடுபடாதவர்கள், தங்கள் கைகளுக்கு நேரிடுகிறவைகள் அனைத்தையும் உண்மையுடன் செய்தால், ஆண்டவர் அதை மெச்சுகிறார். அதிக பலத்தாலும், திறமையாலும், சந்தர்ப்பங்களாலும் அதிகமாக நிறைவேற்றுகிறவர்களைப் போல எண்ணி அவர்களை பாராட்டுகிறார். ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்கு கிடைத்த சந்தர்ப்பத்திற்கேற்றவாறு ஊழியம் செய்கின்றனர். தானும், தன்குழுவினரும் மற்றும் ஆண்டவரின் ஊழியத்தை செய்கிறவர்கள் எல்லாரும் "நாங்கள் எப்பக்கத்திலும் நெருக்கப்படுகிறோம்" என்று அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார். அநேக கஷ்டங்கள் மனிதகுலம் முழுமைக்கும் பொதுவாக இருக்கின்றன; வேலையின்மை, வியாதி, மரணம், வறுமை முத–யன. உலகத்திற்கு வருகிற கஷ்டங்கள் திரளானவைகளாக இருக்கின்றன. இங்கே அப்போஸ்தலரும் அவரது உதவிக்காரர்களும் மற்ற மனுஷரைப் போலவே இந்த துன்பங்களுக்கு உட்படுகிறார்கள். வாழ்க்கையின் இந்த சோதனைகள் அநேகருக்கு வருத்தத்தைக் கொடுக்கின்றன. ஆனால் பரிசுத்த பவுலும் அவருடனிருந்தவர்களும் வியாதிகள் கஷ்டங்கள் துன்பங்கள் சோதனைகளோடு கூட சத்திய அறிவையும், கர்த்தருடைய தொடர்ச்சியான கிருபைகளையும் பெற்றிருந்தனர். ராஜாதிராஜாவின் சேனையில் அவர்கள் சேர்க்கப்பட்டிருந்தார்கள். அவர்களது துன்பங்களில் அவர்கள் வருத்தமடையவில்லை. ஆனால் இவைகளெல்லாம் அவர்களது நன்மைக்கேதுவாய் நடக்கிறது என்று கர்த்தருடைய வாக்குத்தத்தத்தில் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார்கள்.

"அவரைப் போலவே நாமும் இந்த உலகத்தில் இருக்கிறோம்"

ஆகையால் வாழ்க்கையின் துன்பங்கள் மற்றவர்களை வருத்தமடையச் செய்வது போல, நம்மை வருத்தமடைய அனுமதிக்கக்கூடாது. மற்றவர்களுக்கு இல்லாததை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். நாம் உண்மையுள்ளவர்களாக இருந்தால். நமது வாழ்க்கையில் நடக்கும் ஒவ்வொன்றும் நமது ஆசீர்வாதத்திற்குரியதாக இருக்கும் என்ற நமது ஆண்டவரின் உறுதிமொழியை பெற்றிருக்கிறோம். பிதாவின் வார்த்தையிலுள்ள இந்த வாக்குத்தத்தை நாம் உண்மையில் விசுவாசித்தால், துன்பத்தில் நம்மை களிகூரச் செய்யும், உலகத்திற்கு வராத வேறு சில துன்பங்கள் தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கு வருகிறது. சத்தியத்தை பிரசங்கிக்கிறவர்களுக்கும் அவர்களோடு இணைந்திருக்கிறவர்களுக்கும் விரோதமாக இந்த உலகம் இருக்கிறது. நீதிக்கும் அநீதிக்கும், வெளிச்சத்திற்கும் இருளுக்கும் ஒரு போர் இருக்கிறது. உலகமானது இருளோடு இணைந்திருந்து, வெளிச்சத்தின்மீது ஒரு விரோதத்தை உணருகிறது; அதை வெறுக்கிறது; ஒரு குறிப்பிட்ட விதத்தில் அவர்கள் தேவனுடைய பிரதிநிதிகளுக்கு விசேஷித்த துன்பத்தை கொடுக்க அடிக்கடி முடிவு செய்கிறார்கள்.

நல்ல காரியங்களுக்கு உதவி செய்யும் விருப்பத்தை உடைய சில நல்ல இருதயமுடைய உலகத்தாரை எப்பொழுதாவது நாம் காணமுடிகிறது. ஆனால் இவைகளெல்லாம் விதிவிலக்கு. நமக்கு பலமான எதிர்ப்பு, நமது ஆண்டவருக்கு வந்ததுபோல, பேரளவான நமது சகோதரர்கள் மூலமாக வருகிறது. விசேஷமாக நமக்கு விரோதமாக ஒரு எதிரி இருக்கிறான். அகில உலகிற்கும் அவனால் எதிர்ப்பு இருக்கிறது என்பது உண்மைதான். ஆனால் அவன் விசேஷமாக ஆண்டவருடைய பொது ஊழியத்தில் ஈடுபடுகிறவர்களுக்கு எதிராக சுறுசுறுப்பாக செயல்படுகிறான். சாத்தான் இப்படிப்பட்ட விசேஷித்த சோதனைகளை கொண்டு வருகிறான். இதுவே அவனது

மூர்க்கத்திற்கும் வஞ்சகத்திற்கும் விசேஷித்த பொருட்களாக இருப்பதில் ஆச்சரியமில்லை. ஆனால் இப்படியாக தேவனுடைய ஊழியத்தில் ஈடுபடுகிறவர்கள் விசேஷித்த ஆசீர்வாதங்களையும், அதிகப்படியான பாதுகாப்பையும் தேவனிடமிருந்து பெற்றிருக்கிறார்கள். தேவனுடைய ஊழியத்தில் ஈடுபடுகிறவர்களுக்கு எதிரியிடமிருந்து அதிகமான சோதனைகள் வந்தாலும் அதை சமாளிப்பதற்கு அதிகப்படியான கிருபை தேவனிடமிருந்து கிடைக்கும் என்று நாம் நிச்சயிக்கிறோம்.

நமது மரணமே ஜீவனுக்கு வழியாயிருக்கிறது

பரிசுத்த பவுல் கூறுகிறார்: "கலக்கமடைந்தும் மனமுறிவடைகிறதில்லை." அப்போஸ்தலரும் அவரது குழுவும் மாத்திரம் என்ன செய்வதென்று கலக்கத்தில் இல்லை. முழு உலகமும் கலக்கத்தில் இருக்கிறது. அதுவும் குறிப்பாக இன்றைய நாளில் அப்படி இருக்கிறது. நமது நாட்களின் கவலையளிக்கிற நிச்சயமற்ற பொதுவான நிலைமை அதிகமாக இருக்கிறது. தற்கால கலக்கமூட்டுகிற அனுபவங்களி-ருந்து அது காணப்படுகிறது. ஜனங்கள் தங்களது தொழில், வீடு மற்றும் சொந்த காரியங்களில் சரியான முடிவு எடுக்க அறிந்திருந்தால், அவர்கள் சந்தேகத்திலும் கலக்கத்திலும் இருக்க மாட்டார்கள். ஆனால் தடுமாற்றம் இல்லாமல் தொடர்ந்து செல்வதற்கு யாருமே ஞானமுள்ளவர்களாக இல்லை. உலகத்தின் தற்கால நிலைமை அதிகமான வருத்தத்தையும் எதிர்கால கெட்ட அறிகுறிகளையும் ஏற்படுத்துகிறது. தேவனுடைய ஊழியத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களிடத்தில் சில குழப்பம் இருக்கிறது. ஆனால் இந்த கவலையளிக்கிற நிச்சயமற்ற நிலைமை அவர்களை நம்பிக்கையற்ற நிலைமைக்கு நிச்சயம் கொண்டு போகாது. உலகத்தை சார்ந்தவர்கள், வேலையை இழந்து, பல்வேறு கஷ்டங்களில் இருந்து, மிகவும் மனச்சோர்வு அடைந்திருக்கிறார்கள். தற்கொலைகளை நாம் அதிகமாக கேள்விப்படுகிறோம். தன் உயிரையே மாய்த்து கொள்கிறவர்களுக்கு எல்லாம் ஒரே இருளாக காணப்படுகிறது.

தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்குக்கூட காரியங்கள் இருளாய் காணப்படுகிறது என்பது உண்மைதான். ஆனால் அவர்கள் நம்பிக்கையற்ற நிலைமைக்கு செல்லமாட்டார்கள். என்ன வந்தாலும் அவர்கள் நம்பிக்கையை இழக்க மாட்டார்கள். ஏனெனில் கர்த்தர் நம்மை விட்டுவிடவோ, கைவிடவோ மாட்டார். இந்த கிருபையான வாக்குத்தத்தம் நிச்சயமான, உறுதியான, ஒரு நம்பிக்கையை நமக்கு தருகிறது. நமது நம்பிக்கை என்னும் நங்கூரம் நிலைத்திருக்கவேண்டும். ஆகையால் நம்பிக்கையற்ற உலகத்தினரைக் காட்டிலும் நமது நிலைமை முற்றிலும் வேறானதாக இருக்கிறது. உலகத்திற்கு பலமாக பிடித்துக்கொள்வதற்கு திடமான நங்கூரமோ, மேலான வாக்குத்தத்தமோ இல்லை. நிலைமை மிக மிக மோசமடைந்தாலும், பட்டினியால் இறந்தாலும் நமது நம்பிக்கை திரைக்கும் பின்னால், மரணத்திற்கும் பின்னால் இருக்கிறது என்பதை நாம் அறிவோம். ஆகையால் தற்கால பரிசுத்தவான்கள் மரணத்தை நமது எல்லா நம்பிக்கைகளும் சந்தோஷங்களும் முழு வடிவம் பெறுகிற ஜீவனின் முழுமைக்குள் நுழைகிற ஒரு வழியாக பார்க்கிறார்கள். ஆகையால் அங்கே நம்பிக்கையற்ற நிலைமை இருந்தால். நமது நங்கூரம் அறுந்து தளர்ந்து விட்டது என்பதை நிரூபிக்கும். நம்பிக்கை இழந்ததாகவும், விசுவாசம் குறைவதாகவும் காண்கிறவன் உடனே தேவனுடைய வசனத்தி-ருந்தும் விசுவாசத்தில் பலமுள்ளவர்களிடமிருந்தும் ஆலோசனையை தேடவேண்டும். மேலும் அவன் தேவனிடம் அடிக்கடி ஊக்கமுடன் ஜெபித்து, தமது விசுவாசம் புதுப்பிக்கப்படுகிற, நம்பிக்கை இழந்த நிலை போகிற ஒரு நிச்சயத்தை பெற வேண்டும்.

"நான் உன்னை கைவிடுவதில்லை"

"துன்பப்படுத்தப்பட்டும் கைவிடப்படுகிறதில்லை." உலகத்தில் உள்ளவர்களுக்கு குறிப்பிட்ட சில துன்பங்கள் உண்டு. சில சமயங்களில் அவர்களது அண்டைவீட்டார் அவர்கள் மேல் விரோதங்கொண்டிருக்கலாம். அதனிமித்தம் அவர்கள் துன்பத்தைக் கொடுக்கலாம். இதை சமாளிப்பதற்கு ஏற்ற உபாயங்கள் இல்லாததினால் அவர்களை ஆறுதல் படுத்த முடியாது. சில சமயங்களில் அவர்கள் கொடுக்கிற அளவுக்கு நன்மையை திரும்ப பெறுவார்கள். ஆனால் கர்த்தருடைய பிள்ளைகளில் ஒருவனுக்கு நிலைமை வேறாக இருக்கிறது. நீதியின்படி நாம் பதிலுக்கு பதில் செய்ய வேண்டும் என்று உணர்ந்தாலும், பழிவாங்குதல், தீமைக்கு தீமை செய்தல் நமக்குரியதல்ல என்பதை நினைக்கவேண்டும். நீதிக்குரிய எல்லா காரியங்களையும் தேவனிடம் விட்டுவிடவேண்டும் என்று அவர் நமக்கு போதித்திருக்கிறார். "பழிவாங்குதல் எனக்குரியது, நானே பதிற் செய்வேன் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்." துன்பங்களை விட்டு ஓடிவிடவேண்டும் என்று அவர் நமக்குச் சொல்லவில்லை. ஆகையால் தவறான வழியை பின்பற்றிவிட்டு ஓடிப்போகிறவர்களை நாம் நிந்திக்கக்கூடாது. "ஒரு பட்டணத்தில் உங்களைத் துன்பப்படுத்தினால் மறு பட்டணத்திற்கு ஓடிப்போங்கள்" என்று நமது ஆண்டவர் கூறியிருக்கிறார். ஆகையால் ஒரு அண்டைவீட்டான் தேவனுடைய பிள்ளையை துன்பப்படுத்தினால், அவனை விட்டு வேறு இடத்திற்கு போனால் நல்லது.

நீதியின் நிமித்தம் துன்பப்பட்டால் தேவனுடைய பிள்ளைகள் கைவிடப்படுவதில்லை. உலகத்தாரும் உலக ஆவியை உடையவர்களும் அவர்களை சதா தொந்திரவு செய்து அடித்தால், தேவன் அவர்களை கைவிடமாட்டார். எனினும் நமக்கு துன்பங்கள் வந்தால், நாம் விசாரிக்க வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். "இந்த எதிர்ப்புக்களும், துன்பங்களும் நான் கர்த்தரிடம் கொண்டிருக்கும் விசுவாசத்தினாலா அல்லது என்னுடைய நடத்தையினால் ஏற்பட்டதா என்று நாம் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். பின்னானது காரணமாயிருந்தால், நாம் நமது தவறை ஜாக்கிரதையுடன் திருத்திக் கொள்ள முயல வேண்டும். நாம் நம்மையும் நமது நடத்தையையும் ஜாக்கிரதையாக ஆராய்ந்து

பார்த்து, நாம் மிகவும் நன்றாக செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று கண்டால், இதனிமித்தமே நமக்கு துன்பங்கள் வருகிறதென்பதை அறிந்து இந்த துன்பத்தினிமித்தம் நாம் களி கூர வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம்.

நாம் "கீழே தள்ளப்பட்டும் மடிந்து போகிறதில்லை." இந்த கூற்று அப்போஸ்தலரும் அவரது குழுவினரும் நம்பிக்கையிழக்கவில்லை என்பதையும், கைவிடப்பட்ட நிலைமையை உணரவில்லை என்பதையும், சில சமயங்களில் ஆவியின் கனத்தை உணர்ந்தார்கள் என்பதையும் காண்பிக்கிறது. இந்த ஆவியின் கனமும் அல்லது தனிமையும் மனச்சோர்வும் மோசமான நிலைமை பூமியில் நிலவும் போது எல்லா மனு மக்களிடமும் காணப்படுவது இயற்கையான ஒன்றாகும். இந்த கீழே தள்ளப்படுத-ன் கனம் உடல் நலத்தைப்பொறுத்து கருத்தை ஈர்க்கச் செய்கிறது. பலவீனமுள்ளவர்களும் உட-ல் வ- உள்ளவர்களும் மனத்தொந்திரவுக்கு ஆளாவதை உணருவார்கள். கிறிஸ்தவர்கள் இதற்கு எதிராக போராட வேண்டும். ஏனெனில் நமக்கு இடுக்கண்களும், குறைபாடுகளும் கர்த்தரிடத்தி-ருந்து அல்ல, வெளியி-ருந்து வருகிறது என்பதை நாம் அறிவோம், அவரும் அதை நமது அபிவிருத்திக்காக, இராஜ்யத்தில் நமது எதிர்கால வேலைக்காக அனுமதிக்கிறார். ஆகையால் நாம் தைரியம் உள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். நாம் துன்பத்தை பெறும்படி தேவன் அனுமதித்தாலும், நாம் பொறுமையை அப்பியாசப்படுத்த வேண்டும்; பொறுமையோடு சகிக்க வேண்டும்; நமது விசுவாசமும், நமது சந்தோஷமும், நமது விசுவாசத்தின் ஆவியும் அழிந்து போகாதபடி நாம் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் நாம் அவரிடம் உடன்படிக்கை பண்ணியிருக்கிறோம்.

நமது பிதா எதை அனுமதித்தாலும் நமது இனிய மனோபாவத்தோடு, நாம் சகிக்கிறவர்களாக இருக்கிறோம். நாம் இப்படியாக சொல்-க் கொள்ள வேண்டும்; "இது எனக்கு ஒரு நல்ல பாடமாக இருக்கும். இந்த மனச் சோர்வுகளும் மனமடிவான உணர்வுகளும் மற்றவர்களிடம் அதிகமாக இரக்கம் காண்பிக்க உதவி செய்யும்." ஒரு கவிஞன் இப்படி கூறுகிறான்:

"ஒவ்வொரு வாழ்க்கையிலும், சிலமழை பெய்ய வேண்டும், சில நாட்கள் இருளும் மந்தாரமுமாயிருக்க வேண்டும்." ஆகையால் இந்த மனச் சோர்வு நமது விசுவாசத்தையும், சக்தியையும் வெற்றிக் கொள்ள அனுமதிக்கக்கூடாது. ஆனால் இன்னும் உதவியின் கிருபைக்காக கர்த்தரை நோக்க வேண்டும். அவரது மேன்மையான வாக்குத்தத்தத்தை உரிமை கொண்டாடி, கஷ்டங்களுக்கு மேலாக நம்மை உயர்த்தி, தைரியத்துடன் நாம் முன்னேற வேண்டும்.

நமது "ப□யின் உடன்படிக்கை"

நாம் "கிறிஸ்துவின் மரணத்தை எப்பொழுதும் நமது சரீரத்தில் சுமந்து திரிகிறோம்." தேவனுடைய பிள்ளைகள் தங்கள் ஊழியத்திலும் மரணத்திலும், அவர்கள் அவரது ஊழியத்தில் வைத்திருக்கிற விசுவாசத்திற்கேற்றவாறு அவரது சாயலை பெற்றிருக்கிறார்கள். நமது ஆண்டவரின் இடுக்கமான வழியில் அவரது அனுபவம் மூன்றரை வருடகால மரணமாக இருந்தது. தமது ஜீவனை அர்ப்பணித்து ஒவ்வொரு நாளும் அதை ஒப்புக் கொடுத்தார். நமது ஜீவனை எப்படி அர்ப்பணிக்க வேண்டும் என்பதற்கு நமது ஆண்டவரே நமக்கு உதாரணமாயிருக்கிறார். உலகத்தின் ஊழியத்திற்காக அவர் தன் ஜீவனை கொடுக்காமல் கர்த்தருடைய ஊழியர்களுக்காக கொடுத்தார். அவரது ப-யின் புண்ணியம் தேவனால் உலகத்தின் ஜீவனுக்காக பயன்படுத்துவதற்காக இருந்தபோது, நேரடியான ஊழியத்தில் தமது யூத சகோதரர்களுக்கு கொடுத்தார்.

எபிரேய ஜனங்களே தேவனுடைய பிள்ளைகளாக இருந்தனர். தேவனுடைய சித்தத்தை அறிந்து, உண்மையிலேயே அவரை சந்தோஷப்படுத்த விரும்புகிறவர்கள், ஏழை மற்றும் தாழ்ந்தவர்களில் இருந்தாலும், ஐசுவரியவான்கள் மற்றும் செல்வாக்குள்ளவர்களில் இருந்தாலும், விசேஷமாக இவர்களோடு நமது ஆண்டவர் தமது வாழ்க்கையை கழித்தார். இயேசு, ஆயக்காரரையும் பாவிகளையும் ஏற்றுக் கொண்டு, அவர்களுக்காக தமது ஜீவனை கொடுத்தார். இந்த தாழ்மையான வகுப்பாரிடத்தில் கோதுமை வகுப்பாரை அதிகமாகக் காணக்கூடும் என்று அவர் அறிந்திருந்தார். அவர் தமது மூன்றரை வருட பூமிக்குரிய ஊழியத்தில் தமது ஜீவனை கொடுத்து, கல்வாரியில் அதை நிறைவேற்றினார்.

இதே போலவே அனைத்து தேவனுடைய உண்மையான பிள்ளைகளிடத்திலும் இருக்கிறது. அவர்கள் "ப-யினாலே ஒரு உடன்படிக்கையை" செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அர்ப்பணம் செய்து, தம்முடைய ஜீவன்களை கர்த்தருக்காகவும் அவரது ஊழியத்திற்காகவும் தத்தம் செய்திருக்கிறார்கள். இயேசு அவர்களது ஆண்டவர், ஏற்ற கால சத்தியத்தை அறிவிக்கவும், நன்மை செய்யவும் தமது ஜீவனை கொடுத்தது போல, அவர்களும் அதேபோல அவர்களது ஊழிய காலம் மூன்றரை வருடமாயிருந்தாலும், இருபது வருடமாக இருந்தாலும், எத்தனை வருடமாயிருந்தாலும் பிதாவினுடைய ஆசீர்வாத காலம் அவர்களது இரட்சிப்புக்காக வரும்வரை, தங்கள் ஜீவனை கொடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் ஆண்டவரோடு முற்றிலுமாக இசைந்திருப்பார்கள். தங்கள் தலையானவரின் பாடுகளோடு சந்தோஷமாக ஐக்கியப்பட்டிருப்பார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் அவரது சரீரத்தின் எதிர்கால அங்கங்கள். இப்படியாக இந்த அங்கங்கள் எல்லாம் அவர்களது ஆண்டவரின் மரணத்தை தங்கள் சரீரங்களில் தொடர்ந்து சுமந்து திரிகிறார்கள். "தங்களது ஜீவனைக் கொடுத்து" ஆண்டவர் மரித்தது போல அவர்களும் அனுதினமும் செத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“ஆகையால் உங்கள் சரீரத்தினால் தேவனை மகிமைப்படுத்துங்கள்”

இவையனைத்தும் புது சிருஷ்டியின் வேலையாக இருக்கிறது. பழைய சிருஷ்டி, புது சிருஷ்டியின் வழியை பின்பற்றும்படி கட்டாயப்படுத்தப்படுகிறது. மாம்சத்தின் சித்தத்தை ஒதுக்கி வைத்தலே, நமது இறப்பின் அடிப்படை அம்சமாக இருக்கிறது. நமது மரணம் நிறைவு பெறும்போது, நமது ஜீவன் உண்மையாக கொடுக்கப்பட்டு “நன்றாய் செய்தாய்!” என்கிற நமது ஆண்டவரின் குரலை கேட்கும் நிலைமைக்கு அது நம்மை கொண்டு வரும்.

“இயேசுவினுடைய ஜீவன்,” “நமது சரீரத்திலே விளங்க வேண்டும்” என்றும் பரிசுத்த பவுல் கூறுகிறார். இங்கே மாம்சீக சரீரத்தை அவர் குறிப்பிடுகிறார் என்று நாம் புரிந்து கொள்ளுகிறோம். இந்த சரீரத்தை புது சிருஷ்டி சொந்தமாக்கிக் கொள்ளுகிறது. உலக மக்களிடம் இரு தன்மைகள் இல்லை, ஆனால் வெறும் ஒரே ஒரு சிருஷ்டிதான் இருக்கிறது. பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டவருக்கு மட்டும்தான் இந்த தன்மையின் குணம் பொருந்துவதாயிருக்கிறது. பழைய சரீரம் துன்பப்படுகிறது; ஆனால் புது சிருஷ்டி களி கூருகிறது, ஊழியத்தில் சந்தோஷப்படுகிறது. அதன் பெருந்துன்பத்திற்கேற்றாற்போல் அனுதினமும் தேவனுக்கு நன்றி சொல்கிறது, ஏனெனில் “மிகவும் அதிகமான நித்திய கனமகிமைக்கு” இது கிரியை செய்கிறது என்பதை அறிந்திருக்கிறார்கள்.

இப்படியாக இயேசுவின் ஜீவன் நமது மூலமாக உலகுக்கும் சகோதரர்களுக்கும் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. உலகம் அதை அறியாது, “இப்படிப்பட்ட சோதனையில் உங்கள் இடத்தில் நாங்கள் இருந்திருந்தால் நாங்கள் பரிதாபகரமான நிலைமையில் இருந்திருப்போம். ஆனால் நீங்கள் களி கூருகிறீர்கள்!” என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆகையால் அவர்களால் புரிந்து கொள்ள இயலாது. ஆனால் நாம் புதிதான ஒரு ஜீவனை பெற்றிருக்கிறோம் என்பதை உணர்ந்து கொள்ள இயலாது. இதை உணர்ந்து கொள்ளக்கூடிய அனைவரும் கிருபையிலும் அறிவிலும் அனுதினமும் வளர வேண்டும். ஆண்டவரின் ஜீவனை நமது குணலட்சணத்திலும் சரீரத்திலும் மென்மேலும் காண்பிக்க வேண்டும். இப்படியாக இயேசுவைப் போலாகி, அவரது ஊழியத்தை அதிகமாக செய்து இன்னும் அதிகமதிகமாக அவரது ஆவியை நாம் வெளிப்படுத்துவோம். இவையெல்லாம் பின்வரும் மகிமைகளுக்கு நம்மை தயார்படுத்தும். புது சிருஷ்டி முழுமை அடையும்பொழுது, புது சிருஷ்டியின் அனைத்து பரிபூரணமும் மகிமைகளும் நமக்குரியதாகும்.